

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl soudkyní JUDr. Věrou Šimůnkovou ve věci

žalobce: **P. M.**
bytem X
zastoupen advokátem JUDr. Radkem Bechyně
sídlem Legerova 148, 280 02 Kolín

proti
žalovanému: **Krajský úřad Středočeského kraje**
sídlem Zborovská 81/11, 150 21 Praha 5

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 26. 3. 2020, č. j. 079543/2019/KUSK/HRO,
sp. zn. 079543/2019/KUSK /3,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobce se žalobou podle části třetí, hlavy druhé, dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), podanou a doručenou soudu dne 7. 5. 2020, domáhá zrušení v záhlaví označeného rozhodnutí žalovaného (dále jen „napadené rozhodnutí“). Napadeným rozhodnutím bylo zamítnuto odvolání žalobce a

Shodu s prvopisem potvrzuje: B. M.

potvrzeno rozhodnutí Městského úřadu Černošice, odboru přestupků (dále jen „správní orgán I. stupně“), ze dne 6. 5. 2019, č. j. MUCE 29402/2019 OP/FiDa, sp. zn. S-MUCE 15341/2019 OP/FiDa (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“). Prvostupňovým rozhodnutím byl žalobce uznán vinným ze spáchání přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bodu 2 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích, ve znění účinném do 30. 6. 2020 (dále jen „zákon o silničním provozu“), jehož se dopustil z vědomé nedbalosti tím, že dne 2. 3. 2019, v 13:26 hodin, při řízení motorového vozidla tovární značky Š., registrační značky X, projížděl měřeným úsekem v obci Dobřichovice, v ulici Tyršova 100, rychlostí 94 km/h (po odečtení odchylny měření 3 km/h), tedy rychlostí o 44 km/h vyšší než jaká je v daném úseku povolena, čímž porušil § 18 odst. 4 zákona o silničním provozu. Za spáchání uvedeného přestupku byl žalobci uložen podle § 125c odst. 5 písm. d) zákona o silničním provozu správní trest pokuty ve výši 5 000 Kč, podle § 125c odst. 6 písm. b) téhož zákona správní trest zákazu činnosti spočívajícího v zákazu řízení všech motorových vozidel na dobu 6 měsíců od právní moci rozhodnutí a podle § 95 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o odpovědnosti za přestupky“) povinnost úhrady nákladů řízení ve výši 1 000 Kč.

2. Žalobce namítá, že byl zkrácen na svém právu na obhajobu, neboť nebyly provedeny všechny důkazy potřebné ke zjištění skutkového stavu věci. Konkrétně žalobce navrhoval provedení místního šetření za účelem přesného zjištění místa spáchání přestupku. Adresu Tylova 100, která je uvedena jako místo spáchání přestupku není možné jednoznačně identifikovat, v důsledku čehož se tento popis jeví jako nedostačující a vzniká tedy logická pochybnost o tom, kde měl být údajný přestupek spáchán. Žalobce považuje přesné zjištění místa za stěžejní i s ohledem na následné prokazování materiálního znaku spáchaného přestupkového jednání.
3. Dále žalobce namítá neprokázání materiálních znaků přestupku. V průběhu celého řízení nebylo prokázáno, že žalobce svým jednáním kohokoli ohrozil či narušil veřejný zájem. Žalobce se neztotožňuje se závěrem žalovaného, že materiální znaky přestupku odpovídají znakům formálním. Z rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 14. 12. 2009, č. j. 5 As 104/2008-45, vyplývá, že naplnění materiálního znaku nelze odůvodnit naplněním znaku formálního. Pro posouzení materiálního znaku přestupku by ovšem muselo ze strany správního orgánu dojít k přesnému zjištění místa spáchání přestupkového jednání. V místě, kde měl být přestupek spáchán, se jedná o rovný přehledný úsek komunikace, pročež vzniká pochybnost o ohrožení jakéhokoli veřejného zájmu či konkrétních osob. Žalobce se též domnívá, že provoz musel odpovídat možností jet vyšší rychlostí než je maximální povolená bez ohrožení jiných účastníků silničního provozu. Pro uznání vinným za přestupek musí správní orgán prokázat naplnění obou těchto znaků přestupkového jednání, formální i materiální, k čemuž nedošlo. Žalobce má za to, že ostatní účastníky silničního provozu neohrozil. Žalobce navrhuje zrušení napadeného rozhodnutí a žádá přiznat náhradu nákladů řízení.
4. Žalovaný ve vyjádření k žalobě předeslal, že žalobce byl po celou dobu řízení o přestupku pasivní, ústního jednání se nezúčastnil, přičemž jediným návrhem bylo vyslechnout zasahující policisty. Se skutkovými zjištěními se vypořádaly správní orgány obou stupňů ve svých rozhodnutích. K místu spáchání přestupku žalovaný odkázal na protokol o měření rychlosti, kde jsou uvedeny souřadnice místa měření a na náčrt místa měření na mapě. K žalobní námitce neprokázání materiálních znaků přestupku žalovaný poukázal na

to, že důležitým veřejným zájmem jsou všichni účastníci silničního provozu, zejména chodci, senioři a děti. Dále odkázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 9. 2017, č. j. 5 As 33/2017-36. Žalovaný navrhl žalobu zamítnout a požadoval přiznat náhradu nákladů řízení.

Skutková zjištění vycházející z obsahu správního spisu

5. Ze správního spisu soud zjistil tyto pro posouzení věci relevantní skutečnosti: Správní orgán I. stupně obdržel dne 6. 3. 2019 od Městské policie Černošice (dále jen „městská policie“) oznámení přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bodu 2 zákona o silničním provozu, z něhož se podává, že žalobce je jako řidič podezřelý ze spáchání uvedeného přestupku, jehož se dopustil shora popsáním jednáním v obci Dobříchovice, v ulici Tyršova 100. Součástí oznámení dále tvoří úřední záznam ze dne 2. 3. 2019, z něhož se dále podává, že předmětné vozidlo bylo zastaveno hlídkou městské policie, přičemž v jeho řidiči byl ztotožněn žalobce, který byl poté poučen o dalším způsobu řešení přestupku. Na další součásti, záznamu o přestupku – výstupu z rychloměru – je zachyceno motorové vozidlo Š., shora uvedené registrační značky mj. s uvedením dne, hodiny a místa měření v ulici Tyršova 100 včetně uvedení GPS souřadnic. Další součástí tvoří oznámení sepsané s žalobcem na místě, mapka místa měření na mapovém podkladu mapy.cz, osvědčení obsluhy rychloměru, ověřovací list a výpis k vozidlu z centrálního registru vozidel (CRV).
6. Příkazem ze dne 12. 3. 2019 byl žalobce uznán vinným shora uvedeným přestupkem, za což mu byl uložen správní trest pokuty ve výši 5 000 Kč a správní trest zákazu činnosti spočívajícího v zákazu řízení všech motorových vozidel na dobu 6 měsíců od právní moci příkazu. Proti příkazu podal žalobce, v té době již zastoupený advokátem, který jej zastupuje i v řízení před soudem, včasný odpor. Po podání odporu pokračoval správní orgán I. stupně v řízení předvoláním žalobce k ústnímu jednání dne 24. 4. 2019, z něhož se žalobce omluvil, přičemž současně uvedl, že možnosti zúčastnit se jednání nehodlá využít. Žalobce v této souvislosti navrhl doplnění dokazování výsledkem zasahujících policistů, neboť má za to, že došlo k závažným pochybením při zjištění skutkového děje, nebyl naplněn materiální aspekt přestupku. Dále navrhl doplnění dokazování provedením posouzení provedeného měření výrobcem měřicího zařízení k vyloučení, že měření proběhlo v rozporu s návodem k jeho obsluze. Ústní jednání se konalo v nepřítomnosti žalobce i jeho zmocněnce, který se rovněž nedostavil.
7. Prvostupňovým rozhodnutím byl žalobce uznán vinným shora uvedeným přestupkem. V odůvodnění správní orgán I. stupně uvedl, že vycházel zejména z podkladů Policie ČR, k výsledku zasahujících policistů důvod neshledal, přičemž se vypořádal s dalšími námitkami, které žalobce uplatnil. Zavinění bylo shledáno ve formě vědomé nedbalosti, materiální znak správní orgán I. stupně shledal naplněným. Proti prvostupňovému rozhodnutí podal žalobce blanketní odvolání, které k výzvě doplnil o odvolací důvody. O podaném odvolání rozhodl žalovaný napadeným rozhodnutím. Nepřisvědčil odvolací námitce, že jednání žalobce nebylo společensky škodlivé z důvodu, že v místě spáchání přestupku se nenachází bytová výstavba, přičemž popsal dopravní situaci v místě.

Splnění procesních podmínek a rozsah soudního přezkumu

8. Žaloba byla podána včas, osobou k tomu oprávněnou a proti rozhodnutí, proti kterému je žaloba přípustná. Soud vycházel při přezkumu žalobou napadeného rozhodnutí ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného (§ 75 odst. 1 s. ř. s.), přičemž napadené rozhodnutí přezkoumal v mezích uplatněných žalobních bodů,

jimiž je vázán (§ 75 odst. 2 věta první s. ř. s.). Vady, k nimž by byl povinen přihlídnout z moci úřední, soud neshledal.

9. Soud o žalobě rozhodl bez jednání, a to v souladu s § 51 odst. 1 s. ř. s. Žalobce ani žalovaný k výzvě soudu nesdělil, že by s rozhodnutím věci bez jednání nesouhlasil a souhlas obou účastníků se tak presumuje. Soud neshledal důvod provádět žalovaným z procesní opatrnosti navržené důkazy výsledkem zasahujících policistů, neboť má skutkový stav dostatečně prokázaný obsahem správního spisu.

Posouzení žalobních bodů

10. Před samotným posouzením žalobních bodů soud předesílá, že žalobce v žalobě částečně namítá tytéž námitky, které již uplatňoval v odvolání a na které žalovaný v napadeném rozhodnutí reagoval, jak si soud ověřil, přičemž žalobce nenamítá, že by tomu tak nebylo. Rovněž argumentačně je žaloba poněkud chudá, neboť žalobce používá poměrně obecné a vágní formulace, aniž by před soud přicházel s konkrétními skutkovými a právními výhradami, které má proti postupu správních orgánů ve své věci. Dle konstantní judikatury Nejvyššího správního soudu platí, že obsah a kvalita návrhu předurčuje nejen rozsah přezkumné činnosti, ale i obsah rozsudku soudu (srov. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 23. 6. 2005, č. j. 7 Afs 104/2004-54, či z recentní judikatury ze dne 18. 6. 2020, č. j. 1 Afs 47/2020-37).
11. Žalobce v žalobě uplatnil dva okruhy žalobních námitek. V prvním okruhu zpochybňuje jednoznačnost vymezení místa spáchání přestupku a vytýká správním orgánům, že za tímto účelem neprovedly místní šetření. V druhém okruhu namítá, že nebyla naplněna materiální stránka přestupku, resp. nebyla správními orgány prokázána. Pokud jde o místo spáchání přestupku, soudu není zcela zjevné, v čem žalobce spatřuje nejednoznačnost vymezení míst spáchání přestupku. V této souvislosti soud poznamenává, že žalobce zpochybňuje místo spáchání přestupku na ulici Tylova 100, zatímco, správními orgány bylo místo přestupku vymezeno na ulici Tyršova 100 shodně s údaji uvedenými na záznamu z rychloměru. Není tedy jasné, zda se žalobce dopustil překlepu a zpochybňuje vymezení Tyršova 100 či jak má soud žalobnímu bodu rozumět. Není však úlohou soudu, aby zjišťoval, zda se jedná o překlep či o důsledek skutečnosti, že se žalobce neseznámil se správním spisem a v podstatě tak domýšlel za žalobce, z jakých důvodů proti označení místa přestupku brojí. Ať již tak či tak, žalobce neuvádí žádné skutkové okolnosti, které by byly způsobilé vyvrátit konzistentní a jednoznačný závěr správních orgánů o tom, kde ke spáchání přestupku došlo.
12. Pokud jde o návrh na provedení místního šetření, soud ze správního spisu ověřil, že žalobce provedení takového důkazu nenavrhoval a ani soud neshledává žádný důvod k jeho provedení, když v průběhu řízení o přestupku pochybnosti o místě spáchání přestupku správními orgánům nevznikly a nemá je ani soud. Žaloba je v této části i vnitřně rozporná, neboť žalobce na jedné straně argumentuje, jakoby nevěděl, kde se přestupku dopustil, na straně druhé však argumentuje, že šlo o rovný úsek komunikace mimo zástavbu. Žalobci však v tomto směru nestačí pouze neurčitě zpochybňovat závěry správních orgánů za situace, kdy zde nejsou žádné pochybnosti o tom, kdy, kde a na jakém místě bylo vozidlu řízenému žalobcem naměřeno překročení nejvyšší povolené rychlosti, přičemž žalobce byl současně v předmětném vozidle hlídkou městské policie zastaven a ztotožněn. Žalobce by musel uvést zcela konkrétní, myslitelné a uvěřitelné tvrzení, které by bylo způsobilé pochybnosti o místu měření založit. Soud uzavírá, že o místu spáchání přestupku žádné

pochybnosti nevznikly, toto místo bylo spolehlivě zjištěno, podloženo důkazy a v souladu s nimi uvedeno v popisu skutku, kterého se žalobce dopustil a které naplnilo znaky skutkové podstaty přestupku. Žalobní námitka není důvodná.

13. Důvodná není ani námitka absence materiálního znaku přestupku, kterého se žalobce dopustil. Předně soud poukazuje na to, že se touto otázkou správní orgány zabývaly a výslovně uvedly, v jakých konkrétních okolnostech spatřovaly její naplnění. Dále soud již předeslal, že obdobnou námitku žalobce vznesl již v odvolání a žalovaný na ni reagoval na čtvrté straně napadeného rozhodnutí, přičemž ji neshledal důvodnou. Žalobce argumentačně tuto námitku nikam neposunul a zůstává opět jen na úrovni obecného tvrzení. Soud konstatuje, že přestupkem může být pouze takové protiprávní jednání, které je mj. společensky škodlivé. To ostatně vyplývá i z § 5 zákona o odpovědnosti za přestupky. K otázce, že naplněním formální stránky již zpravidla bývá naplněna zároveň i stránka materiální, se vyjádřil Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 9. 8. 2012, č. j. 9 As 34/2012-28, v němž uvedl, že *„[p]odle judikatury zdejšího soudu zpravidla není nutno, aby se správní orgány otázkou naplnění materiální stránky daného správního deliktu explicitně zabývaly i v odůvodnění svých rozhodnutí. V zásadě totiž platí, že v případech správních deliktů je jejich materiální stránka dána již samotným naplněním skutkové podstaty deliktu [...] Obecně je přitom nutno vycházet z premisy, že již stanovením formálních znaků určité skutkové podstaty zákon předpokládá, že při jejich naplnění v běžně se vyskytujících případech bude stupeň společenské nebezpečnosti zpravidla vyšší než nepatrný.“*
14. Obdobně v rozsudku ze dne 14. 12. 2009, č. j. 5 As 104/2008-45, publikovaném pod č. 2011/2010 Sb. NSS, Nejvyšší správní soud konstatoval, že *„[o]kolnostmi, jež snižují nebezpečnost jednání pro chráněný zájem společnosti pod míru, která je typická pro běžně se vyskytující případy přestupků, mohou být zejména, avšak nikoliv výlučně, význam právem chráněného zájmu, který byl přestupkovým jednáním dotčen, způsob jeho provedení a jeho následky, okolnosti, za kterých byl přestupek spáchán, osoba pachatele, míra jeho zavinění a jeho pohnutka. Okolnosti, jež vylučují porušení nebo ohrožení zájmu společnosti, musí být ovšem posuzovány vždy v každém konkrétním případě a nelze [...] vyslovovat žádné paušální závěry [...] Opačný přístup ze strany správních orgánů či soudů by vedl k nahrazování role zákonodárce jejich rozhodovací činností, což by odporovalo principu dělby moci v demokratickém právním státě (viz čl. 2 odst. 1 Ústavy).“*
15. Pro úplnost soud dodává, že závěry Nejvyššího správního soudu neztratily nic na své aktuálnosti tím, že se vztahují ještě k právní úpravě správního trestání za přestupky a správní delikty před nabytím účinnosti zákona o odpovědnosti za přestupky. Stávající pojetí materiálně formální definice přestupku totiž navazuje na předchozí rovněž materiálně formální pojetí přestupku dle dřívější právní úpravy. Soud tedy shrnuje, že při naplnění formální stránky přestupku bude obvykle naplněna i stránka materiální, nebudou-li v konkrétním případě přítomny okolnosti, které by byly způsobitelné výrazně snížit společenskou škodlivost typickou pro daný přestupek (z recentní judikatury srov. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 4. 2020, č. j. 5 As 313/2019-28, bod 29, či ze dne 20. 1. 2021, 2 As 212/2020-26, bod 32). V souvislosti s konkrétním přestupkem je třeba poukázat na to, že žalobce překročil nejvyšší povolenou rychlost v obci o více než 40 km/h, jednoznačně se tak provinil proti zájmům chráněným zákonem, neboť jeho jízdu lze vyhodnotit s ohledem na hodnotu překročené rychlosti jako riskantní.
16. Rozhodně se nejednalo o nepatrné nebo těžko zaregistrovatelné překročení rychlosti, které by mohlo spočívat v překročení rychlosti například o 1 – 3 km/hod. V případě žalobce

nelze seznat žádné okolnosti, které by vylučovaly naplnění materiálního znaku přestupku. To, že nedošlo k bezprostřednímu ohrožení jiných řidičů [ve smyslu § 2 písm. l) zákona o silničním provozu] neznamená okolnost vylučující naplnění materiální stránky přestupku. Ve shora již citovaném rozsudku č. j. 5 As 104/2008-45 dospěl Nejvyšší správní soud k závěru, že ani v případě, kdy řidič překročí nejvyšší dovolenou rychlost minimálně, nelze bez dalšího dospět k závěru, že nebyla naplněna materiální stránka přestupku. Překročení rychlosti v případě žalobce však zanedbatelné v žádném případě nebylo a nadto se správní orgány touto okolností zabývaly a jejich závěry jsou vzhledem ke shora uvedenému správné.

Závěr a rozhodnutí o náhradě nákladů řízení

17. Vzhledem k tomu, že žalobní body nejsou důvodné a soud nezjistil žádnou vadu, k níž by byl povinen přihlédnout i bez námítky, byla žaloba zamítnuta jako nedůvodná (§ 78 odst. 7 s. ř. s.).
18. O náhradě nákladů řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce nebyl v řízení úspěšný, a proto nemá právo na náhradu nákladů řízení. Žalovanému, který byl naopak plně úspěšný, sodu náhradu nákladů řízení nepřiznal, neboť mu v souvislosti s tímto řízením žádné náklady řízení, které by se vymykaly běžné úřední činnosti, nevznikly.

Poučení :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 23. března 2021

JUDr. Věra Šimůnková, v. r.
soudkyně

